

[Forsvarsministeren.]

år ind, hvis vi må acceptere en øvelsesplads, som ligger temmelig langt fra kasernen. Netop fordi dette forhold må inddrages i overvejelserne, er vi gang på gang kommet ud for, at vi, hvor nødt vi end ville, i dette og hint tilfælde har måttet inddrage god landbrugsjord til øvelsespladser; men dér, hvor vi kan komme uden om at inddrage den gode landbrugsjord, bestræber jeg mig i hvert fald for at få udviklingen drejet i den retning.

Jeg minder om, at der er påbegyndt overvejelser af, hvorvidt man kan flytte en kaserne, flytte en militær styrke, fra Aarhus til Skive. Hvorfor? Fordi det har vist sig, at skal vi opretholde den pågældende militære styrke i Aarhus, er der, hvis vi skal have en rationel løsning, ikke nogen vej udenom, at vi må beslaglægge store arealer god landbrugsjord, indens vi, hvis vi flytter den til Skive, kan indskrænke os til at bruge jord til øvelsesplads, som er af ringe eller af forholdsvis beskeden landbrugsmæssig værdi. Da der ikke kan fremføres nogen militær indvending imod, at den pågældende militære styrke overflyttes fra Aarhus til Skive, er vi inde i overvejelser om at placere den pågældende styrke i Skive.

Hvad angår kaserneplanerne og øvelsespladsplanerne i Slagelse, foreligger der fra min side tilsagn om at komme til forhandling med Slagelse byråd om en anden løsning end den, der var påtænkt. Det ærede medlem hr. Søren Olesen behøver ikke at have nogen bekymring for, at forsvarsministeriet ikke skal blande sig i, hvilke arealer militæret skal have, og hvilke det ikke skal have. Det samme er tilfældet med øvelsespladsenovre ved Fredericia. Som jeg forleden meddelte her i tinget, har jeg givet Fredericia kommune besked om, at jeg kommer over for at se på arealet og tager mine embedsmænd med, og at den endelige plan vil blive afhængig af, hvad skønnet under de forhandlinger, den besigtigelse, der skal finde sted, kommer til at gå ud på. Det ærede medlem hr. Fuglsang kunne derfor, hvis han fulgte tingets forhandlinger og ikke skulle have en propagandatale og ikke andet ud af det, glimrende havde sparet hele den lange tale, han har holdt her i dag om det spørgsmål,

indtil jeg havde haft lejlighed til at se på forholdene ovre ved Fredericia.

Jeg har i det hele taget fulgt det princip, at dér, hvor der fra de kommunale myndigheders side overfor forsvarsministeriet gøres indsigelse imod de planer, der foreligger, kommer forsvarsministeren såvidt muligt selv over og ser på forholdene, inden man tager endelig stilling. Og det er jo også sket, at sådanne forhandlinger har ændret de planer, der forelå. Det kan meget vel tænkes også i det foreliggende tilfælde, og jeg synes derfor, det ville være rimeligt, at man ventede med at diskutere disse planer, indtil der af forsvarsministeriet er taget endelig stilling til dem. Men naturligvis, hvis der skulle tages sådanne hensyn, havde det ærede medlem hr. Fuglsang ikke fået lejlighed til at holde sin bombastiske tale her i dag.

Må jeg så i denne forbindelse sige, at den nuværende regering har det standpunkt, at dér, hvor man overhovedet kan tale sig tilrette med ejerne, som skal afgive jord, dér bør man gøre det fremfor at ekspropriere. Jeg har ikke været glad for, at vi for at løse opgaver, som lovgivningsmagten har ønsket at få løst, har måttet anmode om en udvidelse af beføjelserne i ekspropriationsloven af 1934. Det forhold, der har givet anledning til, at vi har anmodet om denne udvidede beføjelse, og som jeg kan gøre nærmere rede for i et udvalg, viser netop, at regeringens standpunkt er, at så langt man kan komme frem ved forhandling, skal man gøre det, og hvis jeg husker rigtigt i øjeblikket, har man forhandlet sig tilrette med mellem 600 og 700 lodsejere. Der var kun nogle få stykker, som det ikke var muligt at forhandle sig tilrette med, fordi de af den ene eller den anden grund, bl. a. af den grund at de gerne ville stille sig hindrende i vejen for militære foranstaltninger, ikke var til at tale tilrette; men det drejer sig kun om et lille mindretal. Af hensyn til sådanne tilfælde har vi måttet bede om denne udvidede beføjelse.

Må jeg sige i anledning af de betragtninger, det ærede medlem hr. Ninn-Hansen fremsatte, at en række af de spørgsmål, som det ærede medlem beskæftigede sig med i dag, ganske naturligt bedst behandles i det udvalg, som jeg forstår vil blive nedsat, og jeg skal derfor ikke gøre nogle bemærk-